

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1947 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 30ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1947

Ἡ Ἀκαδημία κατὰ κρατήσαν εὐσεβὲς ἔθος προτάσσει τῆς ἐτησίας λογοδοσίας αὐτῆς ἐκάστοτε τὸ μνημόσυνον τῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐκλιπόντων ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν συνεργατῶν τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῷ σίβῳ τῆς ἐπιστήμης.

Ἀτυχῶς κατὰ τὸν ἐφετινὸν μνημόσυνον λόγον μέγα πένθος ἐθνικὸν ἀνοίγει ἐπωδύνως τὴν σειρὰν τῶν νεκρῶν τῆς Ἀκαδημίας.

Τῇ 1^ῃ Ἀπριλίου τοῦ 1947 ἑτερομάσθη αἰφνιδίως καὶ προώρως ἡ ζωὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἔθνους, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β'.

Ἡ Ἀκαδημία δὲν θρηνεῖ τὸν ἐκλιπόντα Βασιλέα ὡς μέλος καὶ αὐτὴ τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ πενθεῖ αὐτὸν καὶ ὡς πολύτιμον αὐτῆς φίλον καὶ προστάτην, ὅστις διὰ τῆς ἀδιαλείπτου Αὐτοῦ παρουσίας κατὰ τὰς ἐπισήμους συνεδρίας τῆς Ἀκαδημίας καὶ διὰ τῆς πολλαχῶς ἐκδηλουμένης Ὑψηλῆς Αὐτοῦ στοργῆς ἐνεθάρρυνε καὶ ἐνεψύχωνε τὸ ἔργον τοῦ ἐθνικοῦ τούτου καθιδρύματος ὡς ἀληθῆς ἀρχηγὸς τοῦ ἔθνους, ἔχων βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῆς σημαντικῆς διὰ πᾶσαν πεπολιτισμένην χώραν ἀποστολῆς τῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ ἀνεξίτηλον τίτλον τῆς βασιλείας Ἐκείνου καὶ ὑπόδειγμα διὰ πᾶσαν βασιλείαν πάσης χώρας. Εἶχε πλήρη τὴν συναίσθησιν ὅτι βασιλεύων χώρας, ἡ ὁποία ἐγένετο ἡ κοίτις τοῦ πνεύματος καὶ ὁ ἀπαράμιλλος ὁδηγὸς ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ δρόμῳ τῶν ἐθνῶν, ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς μεγάλης ταύτης κληρονομίας οὐχὶ μόνον λόγῳ, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ. Καὶ ἔπραξεν ἀκέραιον τὸ καθῆκον Αὐτοῦ

καὶ ἐν τούτῳ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν μεγαλύνουμον αὐτῆς ἱστορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Ἰδιος, ἡγούμενος τοῦ ἔθνους, προσέθηκεν ἐνδόξους σελίδας, αἵτινες διέγραψαν ἐδραίως καὶ ἀκλονήτως τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους.

Ἡ Ἀκαδημία ὀφείλει εἰς τὸν ἀείμνηστον Βασιλέα σημαντικὴν δωρεάν πολυτίμων βιβλίων, τὰ ὁποῖα ἐν ἰδίᾳ βιβλιοθήκῃ ἀπόκεινται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Προέδρου ὡς τεκμήρια τῆς στοργῆς τοῦ φιλοπάτριδος καὶ φιλεπιστήμονος ἡγέτου τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν ἐθνικὴν ταύτην ἐστίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Εὐγνώμων δὲ καὶ ὑπερήφανος θὰ ἐνθυμῆται πάντοτε ἡ Ἀκαδημία τὸν πατριωτικὸν καὶ βαθύνουον ἐκεῖνον λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ μετὰ τὴν εἰς Ἐκεῖνον ἐπίδοσιν τοῦ εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ ἔθνους ἀπονεμηθέντος χρυσοῦ μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὴν ἐπίσημον συνεδρίαν τῆς 30^{ης} Ὀκτωβρίου τοῦ 1946.

Τοῦ πανελληνίως καὶ ζωηρότατα ἐκδηλωθέντος πένθους ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἀπωλείᾳ ὀλοφύχως μετέσχε καὶ ἡ Ἀκαδημία, ἀπονέμει δὲ καὶ σήμερον εὐλαβῶς τὸν μνημόσυνον τοῦτον στέφανον εἰς τὸ πατριωτικώτατον ἔργον τοῦ Ἑλληνος καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα ἀειμνήστου Βασιλέως.

Ἐκ τῶν ξένων αὐτῆς ἐταίρων ἀπώλεσεν ἡ Ἀκαδημία τὸν κορυφαῖον καὶ καινοτόμον φυσικόν, ἄλλοτε Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, *Max Planck*, τοῦ ὁποίου αἱ ἔρευναι ἀνέωξαν νέους δρόμους ἐν τῇ φυσικῇ καὶ διὰ τῆς θεμελιώσεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ διατυπωθείσης θεωρίας τῆς κατὰ ποσοστὰ ἀκτινοβολίας τῆς ἐνεργείας, ἀπετέλεσαν τὴν ἀφετηρίαν τῆς νέας φυσικῆς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος καὶ ἀπέβησαν γονιμώταται πρὸς σχηματισμὸν τῆς ἀτομικῆς φυσικῆς καὶ τῆς κβαντομηχανικῆς καὶ τῆς κυματομηχανικῆς, αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς εὐρείας διεθνοῦς συνεργασίας ἀνεκαίνισαν ἐκ βάθρων τὴν παραδεδομένην φυσικὴν καὶ ὠδήγησαν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας ἐν τῷ συνόλῳ,

Ὁ *Planck* ἀνήκει εἰς τὰς ἡρωϊκὰς μορφὰς τῆς παγκοσμίου ἐπιστήμης, διὰ δὲ τῆς μεγαλοφυοῦς αὐτοῦ συμβολῆς ἐπεκύρωσεν ἅπαξ ἔτι τὸ δόγμα περὶ τῆς ἀναμφισβητήτου ἀξίας τῆς προσωπικότητος καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Ἡ εἰς αὐτὸν ἀπονομὴ τοῦ βραβείου *Nobel* ὑπῆρξεν ἐπικύρωσις τῆς ἤδη πρότερον κατακτηθείσης παγκοσμίου ἐπιστημονικῆς ἀναγνωρίσεως.

Ὁ Φρειδερίκος Βαρῶνος *Hiller von Gärtringen* ἦτο παλαιὸς φίλος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου ὀλόκληρος ἡ ζωὴ ὑπῆρξεν ἀφιερωμένη εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐπιγραφικῆς. Ἀποθανὼν εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα δύο ἐτῶν καταλείπει εὐρὴ ἐπιγραφικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον κατατάσσει αὐτὸν εἰς τοὺς ἐπιφανεῖς ἐργάτας τῆς παγκοσμίου ἐπιστήμης. Διαθέτων

σημαντικὴν ἀτομικὴν περιουσίαν πρὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ἠδυνήθη νὰ διεξαγάγῃ ἰδίαις δαπάναις εὐρείας ἀνασκαφὰς ἐν Θήρῃ, τῶν ὁποίων τὰ σημαντικὰ ἀπὸ ἀρχαιολογικῆς ἀπόψεως εὐρήματα ἐδημοσίευσε μετ' ἄλλων εἰδικῶν ἐπιστημόνων εἰς τέσσαρας ὀγκώδεις τόμους μεγάλου σχήματος, οὐδεμιᾶς φεισθεὶς δαπάνης, ὅπως τὸ ἔργον ἐκείνο ἀποβῆι πολυτιμότεον ἐπιστημονικὸν βοήθημα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας. Συμπληρῶν δὲ τὸ ἀνασκαφικὸν αὐτοῦ ἔργον ὁ Hiller ἀνήγειρεν, ἰδίαις ὡσαύτως δαπάναις, τὸ ἐν Θήρῃ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον, τὸ ὁποῖον μετὰ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ θὰ παραμένῃ πάντοτε ὡς μνημεῖον τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐκείνου ζήλου καὶ εἰλικρινοῦς φιλελληνισμοῦ. Μετὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Θήρας ὁ Hiller ἠσχολήθη πλέον εἰς περιηγήσεις, τοπογραφικὰς ἐρεῦνας καὶ εὐρυτάτας ἐπιγραφικὰς μελέτας, αἱ ὁποῖαι τὸν ἔφερον εἰς τὸ συντακτικὸν προσωπικὸν τῆς μεγάλης Συναγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν, τῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου, καὶ εἰς τὴν ἐπίτιμον καθηγησίαν τῆς ἐπιγραφικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου.

Τῶν τοπογραφικῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν καρπὸς εἶναι αἱ ἔρευναι ἐν Ἀρκαδίᾳ καὶ ἢ Εἴρα καὶ ἢ Ἀνδάνεια, αἱ δὲ ἐπιγραφικαὶ αὐτοῦ μελέται εἶναι ἐγκατεσπαρμένα εἰς τὰ Γερμανικὰ ἀρχαιολογικὰ περιοδικὰ καὶ τὴν ἡμετέραν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα, ἔνθα πάντοτε ἔγραφεν ἑλληνιστὶ χειριζόμενος εὐχερῶς καὶ μετ' ἀφελοῦς χάριτος τὴν γλῶσσαν ἡμῶν. Εἰς εἰδικὸς δὲ τόμους τῶν *Inscriptiones Graecae* ἐξέδωκεν ὁ Hiller τὰς ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρκαδίας, τῆς Ἐπιδαύρου, τὰς προενκλειδεῖους ἐπιγραφὰς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰς ἐπιγραφὰς πολλῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, τῶν τε Κυκλάδων καὶ τῆς Δωδεκανήσου. Ἐδημοσίευσεν δὲ ὁ Hiller καὶ ἐπίτιμον ἐπιγραφικὴν ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ εἰς τὴν Ἀρχαιογνωσίαν τοῦ Gercke καὶ Norden, καὶ καθόλου προήγαγε σημαντικῶς τὰς ἐπιγραφικὰς σπουδὰς, ἔχων πολύτιμον σύμβουλον τὸν πενθερὸν αὐτοῦ Wilamowitz, τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὸς ὑπῆρξεν ἐν τῇ ἐπιγραφικῇ στενὸς συνεργάτης.

Ἡ ἐπιγραφικὴ ἐπιστήμη ἀπόλεσεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Hiller τὸν Gärtlingen, ἐπιφανῆ ἐρευνητὴν, ἢ δὲ Ἑλλὰς ἀφωσιωμένον φίλον, τοῦ ὁποίου τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματα δὲν εἶχε κλονίσει ἢ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελθοῦσα Χιτλερικὴ λαΐλαγ.

Πηκνοῦσα τὰς τάξεις αὐτῆς ἢ Ἀκαδημία ἐξέλεξε δύο νέα τακτικὰ μέλη, τοὺς διαπρεπεῖς ἄνδρας κ. Παναγιώτην Πουλίτσαν, Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τὴν ἔδραν τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν, καὶ τὸν κ. Χαρίτωναν Χαριτωνίδην, ὁμότιμον Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν ἔδραν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας, Ἀμφοτέρους τούτους ἐκάλεσεν ἢ Ἀκαδημία εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς ὡς τακτικὸς συνεργάτης ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν

ἐξαίρετον αὐτῶν ἐπιστημονικὴν συγκρότησιν καὶ τὴν μέχρι τοῦδε συντελεσθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν προαγωγὴν τῶν κλάδων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀξίως ἀνήκουσιν, ἀπεκδεχομένη δὲ βασιμίως παρ' αὐτῶν καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας πολῦτιμον ἐνίσχυσιν καὶ ἐπίδοσιν.

Ἀπὸ τῶν αὐτῶν προϋποθέσεων ὀρμωμένη ἡ Ἀκαδημία ἐξέλεξεν ἀντεπιστέλλοντα μέλη δύο ἄλλους διακεκριμένους ἐπιστήμονας, Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, τὸν κ. Στίλπωνα Κυριακίδην καὶ τὸν κ. Ἰωάννην Βογιατζίδην.

Ἡ ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας ἐμπιστοσύνη ἐξεδηλώθη καὶ πάλιν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος διὰ τῶν ἐξῆς δωρεῶν :

1. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, συνεχίζουσα τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς ἀποστολὴν, ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ ποσὸν τῶν 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ὡς ἐνίσχυσιν τῶν δεινοπαθούτων οἰκονομικῶν αὐτῆς.

2. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ ὁμοίων ἀγομένη φιλοπατρίδων αἰσθημάτων, ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀκαδημίας τὸ ποσὸν τῶν 6 ἑκατομμυρίων, τοῦτο μὲν ὡς ἐνίσχυσιν, τοῦτο δὲ ἵνα προκηρυχθῆ βραβεῖον 1.300.000 δρ. πρὸς συγγραφὴν πραγματείας «περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ ἔτη 1938 καὶ 1946».

3. Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀκαδημίας τὸ ποσὸν τῶν 25 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἵνα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ ἰδρυθῆ μόνιμον βραβεῖον ἀρετῆς καὶ δόξης ἐπώνυμον τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β'.

4. Ὁ φιλογενὴς Πρόεδρος τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσῶ κ. Ἰπποκράτης Καραβίας, ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀκαδημίας τὸ ποσὸν τῶν 600.000 δρ. πρὸς προκήρυξιν βραβεῖου διὰ τὴν συγγραφὴν ἱστορικῆς πραγματείας, ἀναφερομένης εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Πίνδου κατὰ τὰ ἔτη 1940 καὶ 1941.

Πρὸς πάντας τοὺς εὐγενεῖς καὶ πατριωτικοὺς τούτους δωρητὰς καὶ ἀθλοθέτας, τοὺς ἀξίως συνεχίζοντας τὴν προαιώνιον Ἑλληνικὴν παράδοσιν, ἡ Ἀκαδημία ἐκφράζει καὶ σήμερον τὰς εὐκρινεῖς αὐτῆς εὐχαριστίας, ἐν ταῦτῳ δὲ καὶ τὴν χαρὰν αὐτῆς διὰ τῆς ἀνανέωσιν τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς.

Ὁ ἐθνικὸς κλυδωνισμὸς ἠρταίωσε τὰς τάξεις τῶν δωρητῶν τῆς Ἀκαδημίας, διότι ἐπληθύνθησαν αἱ ἄλλαι ἐθνικαὶ ὑποχρεώσεις καὶ σιγῶσιν αἱ Μοῦσαι ἐν πολέμῳ. Ἡ εὐχὴ πάντων εἶναι, ὅπως παρέλθῃ ταχέως ὁ σάλος καὶ τὸ Ἑλληνικὸν σύνολον, τό τε ἐπίσημον καὶ τὸ ἰδιωτικόν, ἐπανεύρῃ ἄρτιον τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον διαγράφει ἡ γνησία Ἑλληνικὴ παράδοσις, διότι τὰ ἔθνη συντηροῦνται βεβαίως διὰ τῆς ὕλης, ἀλλὰ ζῶσι κυρίως διὰ τοῦ πνεύματος.

Τὴν πνευματικὴν ταύτην ζωὴν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν πρόοδον ἀγωνιζομένη, ὅπως συντηρήσῃ ἡ Ἀκαδημία ἐν μέσῳ ἐθνικῆς καταγίδος καὶ ἀνυπερβλήτων οἰκονομικῶν ἐμποδίων, αἰσιόδοξος διὰ τὸ μέλλον, συνεχίζει τὸν δρόμον αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἀποθαρρύνεται διὰ τὴν ἐγκατάλειπιν, ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ καταπνίξῃ τὴν πικρίαν αὐτῆς, ὅταν παρατηρῇ τὰ ἀθρόα δημοσιεύματα τῶν ἐπισήμων πνευματικῶν ἰδρυμάτων καὶ αὐτῶν τῶν ἠττημένων χωρῶν, αἱ ὁποῖα προβάλλουσιν, εὐλόγως, τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν ὡς ἐθνικὴν προθήκην καὶ ὡς γνώμονα τῆς ζωτικότητος τῆς φυλῆς τῶν, τοῦτο δὲ διὰ γενναίων κρατικῶν ἐπισχύσεων.

Ἡ Ἀκαδημία οἰκονομικῶς ἀσθμαίνουσα ἐπιτυγχάνει, ἐν μέρει μόνον, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὸν τακτικὸν ἔνθρον τῶν δημοσιευμάτων αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸ μόνον μέσον τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ ἔργου αὐτῆς, διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ γίνωνται ἀνακοινώσεις καὶ ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι, ἀλλὰ πρέπει, αὐταὶ νὰ γίνωνται γνωσταὶ καὶ ἀλλαχοῦ καὶ νὰ κρίνονται καὶ συζητῶνται κατὰ τὰ γενικῶς κρατοῦντα εἰς πᾶσαν ἐπιστημονικὴν χώραν. Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἀποτελεῖ οἰκογενειακὴν ὑπόθεσιν ἐκάστου ἔθνους, ἀλλ' εἶναι μέρος τῆς διεθνοῦς πνευματικῆς ἀμίλλης.

Ἔνεκα τῶν ὑφισταμένων οἰκονομικῶν συνθηκῶν δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκτυπώσωμεν ἢ μόνον τὰ Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1942, προχωροῦμεν δὲ βραδέως εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1943, 1944 καὶ 1945.

Ὅδδεις δὲ δύναται ἀκόμη νὰ γίνῃ λόγος περὶ δημοσιεύσεως πολλῶν καὶ ἀξιολόγων Πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ μακροῦ ἀναμένουσι τὴν ἐκδοσὴν αὐτῶν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἀκαδημίας, οὕτω δὲ κινδυνεύουσι νὰ ἀπολέσωσι τὴν ἐπικαιρότητα αὐτῶν, ἐνῶ συγχρόνως παρίσταται στεῖρα καὶ ἄγονος ἡ ἐθνικὴ πνευματικὴ κίνησις. Παρὰ ταῦτα ἡ Ἀκαδημία εἶχε κατὰ τὸ ἔτος 1947 τεσσαράκοντα ἐξ ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις γενομένας ὑπὸ τακτικῶν καὶ προσέδρων μελῶν αὐτῆς ὡς καὶ ὑπὸ ἐκτὸς τῆς Ἀκαδημίας ἐπιστημόνων εἴτε δι' Ἀκαδημαϊκῶν εἴτε καὶ αὐτοπροσώπως παρουσιασθείσας.

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας ἐπλουτίσθη διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς αὐτὴν 321 Ἑλληνικῶν (201) καὶ ξένων (120) τόμων ὡς καὶ 474 τευχῶν περιοδικῶν Ἑλληνικῶν (252) καὶ ξένων (222), προερχομένων ἐκ δωρεῶν καὶ ἐξ ἀνταλλαγῆς, ἡ ὁποία, ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἶναι θεωρητικὴ, ἐφ' ὅσον ἡ Ἀκαδημία καθυστερεῖ τὴν ἀντάλλαγὴν τῶν δημοσιευμάτων αὐτῆς.

Ἰδιαιτέρως μνημονεύομεν τὴν δωρεὰν ἀποστολῆν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν δύο σειρῶν τῆς τελευταίας ἐκδόσεως (1947) τῆς Βρετανικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας καὶ τὴν τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλλην. γλώσσης, εἰσηγήσει τοῦ ἐν Παρισίοις γραφείου τῆς Unesco, ἐφ' ᾧ καὶ θερμοῦς εὐχαριστοῦμεν,

1. Τῇ 23ῃ Μαΐου ἐώρτασεν ἡ Ἀκαδημία τὸ καθιερωμένον γενέθλιον τοῦ Πλάτωνος ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίῳ, καθ' ἣν μετ' εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου κ. Ἰω. Καλιτσουνάκη, ὠμίλησεν ὁ κ. Θεόφιλος Βορέας ἔχων ὡς θέμα: «Ὁ Πλάτων καὶ τὰ μεγάλα ἰδεώδη τῆς ἀνθρωπότητος».

2. Κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ τῆς 28ῆς Ὀκτωβρίου ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν λόγον ὁ Πρόεδρος κ. Καλιτσουνάκης.

3. Τῆς διακοσιετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ *Princeton* τῆς Ἀμερικῆς μετέσχεν ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, μεταβάτους δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἐπιδώσαντος ἐκεῖ τὸ συγχαρητήριο ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν ψήφισμα τῆς Ἀκαδημίας, συντεταγμένον ὑπ' αὐτοῦ.

4. Τῆς Συνόδου τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ μετάσχη ἡ Ἀκαδημία λόγῳ οἰκονομικῆς ἀδυναμίας πρὸς ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς εἰς Βρυξέλλας.

5. Ἄλλ' ἐνεργῶς ἠδυνήθη νὰ μετάσχη ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας ἐπέδωκεν εἰς τὴν Σχολὴν τὸ ἀπονεμηθὲν εἰς αὐτὴν χρυσοῦν μετὰ λίλιον τῆς Ἀκαδημίας μετὰ καταλλήλου προσφωνήσεως.

Κατὰ τὸν ἐν Παρισίοις γενόμενον ἐορτασμὸν τῆς 100ετηρίδος τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ὠμίλησεν ἐν τῇ πανηγυρικῇ συνεδρίᾳ τῆς Σορβόννης ἐξ ὀνόματος καὶ τῆς Ἀκαδημίας ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας, μεταβάς ἐκεῖ μετὰ τοῦ κ. Ἀντ. Κεραμοπούλλου προσκλήσει καὶ δαπάναις τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

6. Κατὰ τὸν ἐορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἐν Λονδίῳ *Chemical Society* ἀντιπροσωπεύθη ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ τότε ἐν Λονδίῳ Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Ἀγρίδου.

7. Τοῦ ἐν Κοπενάγῃ 4^{ου} διεθνoῦς Συνεδρίου τῆς Μικροβιολογίας μετέσχεν ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις ἀντεπιστέλλοντος αὐτῆς μέλους κ. Γεωργίου Στεφανοπούλου.

8. Τὴν ἐν Βιέννῃ Αὐστριακὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν συνεχάρη τηλεγραφικῶς ἡ Ἀκαδημία ἐπὶ τῷ ἐορτασμῷ τῆς ἑκατονταετηρίδος αὐτῆς.

9. Τηλεγράφημα ὀλοφύχου συμμετοχῆς εἰς τὸ ἱερὸν μνημόσυνον ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ Ἀρκαδίου ἀπέστειλεν ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τὸν Δήμαρχον Ρεθύμνης.

Κατὰ τὸ ἔτος 1947 ἡ Ἀκαδημία ὁμοφώνως παρεχώρησε τὴν μεγάλην αὐτῆς αἴθουσαν, ὅπως γίνῃ τῇ 25ῃ Μαΐου ἐν αὐτῇ ἡ πρώτη ἐπίσημος συνεδρία τοῦ ὑπὸ

τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου ἰδρυθέντος καὶ ὑπὸ τὴν τακτικὴν Αὐτοῦ προεδρίαν τελούντος «Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος».

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην μετὰ προσφώνησιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας καὶ εἰσήγησιν συμβούλου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος, ἔλαβε τὸν λόγον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἐκτενῶς ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος, ἀποβλέποντος εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ καὶ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἄγιος ὁ σκοπὸς καὶ ἐγγύησις ὁ ζῆλος τοῦ Βασιλέως.

Πλὴν τῶν ἀνακοινώσεων καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν ἔργων τῶν τακτικῶν καὶ προσέδρων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, ἡ Ἀκαδημία συντελεῖ, ὡς γνωστόν, σημαντικὸν ἔργον καὶ ἐν τοῖς ἐπιστημονικοῖς αὐτῆς παραρτήμασι.

Α. Τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐξηκολούθησεν ἀδιαλείπτως ἐργαζόμενον περὶ τὴν ἐνοποίησιν τῶν διαφόρων ἀρχαίων δελτίων τοῦ γλωσσικοῦ θησαυροῦ εἰς ἓν καὶ μόνον ἀλφαβητικὸν ἀρχεῖον, εἶναι δὲ σημαντικὸν ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη συντελέσθη, οὕτω δὲ θὰ ἔχωμεν ἐφεξῆς συγκεκορωμένον καὶ κατατεταγμένον ὁλόκληρον τὸ εὐρύτατον λεξικογραφικὸν ὕλικόν, ὥστε ἡ περαιτέρω σύνταξις αὐτοῦ καὶ παρασκευὴ τῶν νέων τόμων τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ νὰ εἶναι εὐκολωτέρα καὶ ταχύτερα. Ἦδη ὑπάρχουσι ἐκδεδομένοι τρεῖς ὀγκῶδεις τόμοι τοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἀκαδημίας, οἱ ὁποῖοι εὐφημότατα ἐκρίθησαν ὑπὸ τῆς διεθνοῦς ἐπιστήμης. Δυστυχῶς δὲν κατέστη ἀκόμη δυνατὴ ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Γραφείου τοῦ Λεξικοῦ διὰ τὴν ἔλλειπιν χρημάτων, οὕτω δὲ παρίσταται ἡ ἡμετέρα χώρα ἀποστρέψασα τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης, οἱ δὲ συντάκται τοῦ Λεξικοῦ στέρουνται τοῦ ὄργανου ἀναπτύξεως τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρένης αὐτῶν.

Β. Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον ἐργάσθη ἐπιμελῶς καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, καίπερ ἔχον ἡλαττωμένον τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ τούτου ἐπῆλθε καὶ ἐλάττωσις τῆς ἀποδελτιωτικῆς ἐργασίας.

Ὡσαύτως περιορισμένη ἦτο καὶ ἡ αὔξησις τοῦ Ἀρχείου διὰ νέων λαογραφικῶν συλλογῶν, περιορισθέντος τοῦ ἀριθμοῦ εἰς μόνον δέκα, περιεχούσας ἄσματα, δίστιχα, παροιμίας, παραδόσεις, παραμύθια, αἰνίγματα, εὐχὰς καὶ ἄλλην λαογραφικὴν ὕλην. Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξηκολούθησεν ἡ ἀποδελτίωσις λαογραφικῆς ὕλης ἐκ πλείονων βιβλίων καὶ χειρογράφων, ἐσυνεχίσθη δὲ καὶ ἡ κατάταξις καὶ ἐπεξεργασία τῆς καταγραφείσης ὕλης.

Ὡσαύτως προήχθη ἱκανῶς ἡ πρὸς ἔκδοσιν προπαρασκευὴ ἀπανθίσματος ἐκλεκτῶν ἄσματων τοῦ λαοῦ, τὰ ὁποῖα ἀναμένουν τὴν οἰκονομικὴν εὐκαιρίαν τῆς δημοσιεύσεως.

Παρά ταῦτα ἐξηκολούθησεν ἡ λεπτομερὴς κατάταξις τῶν ἁσμάτων τοῦ Ἀρχείου ὡς καὶ τῶν παροιμιῶν καὶ τῶν περὶ ζώων μύθων. Ἐκτὸς τούτου συνετάχθη πλήρης λαογραφικὴ βιβλιογραφία τῶν ἐτῶν 1940—1946, ἀναμένουσα καὶ αὐτὴ τὴν δημοσίευσιν.

Πρὸς τούτοις κατηρτίσθη διεξοδικὸν ἐρωτηματολόγιον πρὸς συλλογὴν ὕλης δημώδους λαορικῆς καὶ συνεπληρώθη ἡ ἐκλογὴ μύθων καὶ παραμυθίων πρὸς ἔκδοσιν ἀπανθίσματος τούτων συμφώνως πρὸς ἀπόφασιν τῆς Ἀκαδημίας.

Προήχθη ὡσαύτως ἡ σύνταξις τοῦ γενικοῦ καταλόγου τῶν Ἑλληνικῶν μύθων καὶ παραμυθίων κατὰ τὸ σύστημα τοῦ *Aarne*.

Ἄλλὰ δυστυχῶς δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀρχίσῃ οὐδὲ ἐφέτος ἡ φωνοληπτικὴ συλλογὴ δημοδῶν μελωδιῶν διὰ τὴν Ἑθνικὴν Μουσικὴν Συλλογὴν.

Καθυστερεῖ δὲ καὶ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου ἡ Ἐπετηρίς, τῆς ὁποίας ἡ ἔλλειψις καταστρέφει τὸν ἐπιστημονικὸν ζῆλον τῶν συντακτιῶν.

Ἡ ἔλλειψις οἰκονομικῆς ἐπισχύσεως ἀνέκοψε τὸν συστηματικὸν πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης, πάντα δὲ ἐξαριῶνται ἐκ φιλικῶν δωρεῶν καὶ τούτων περιορισμένων.

Γ. Τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐξηκολούθησε τὴν ἀποδελτιωτικὴν του ἐργασίαν, ἀλλὰ μετὰ προσωπικοῦ ἡλαττωμένου κατὰ τε τὸν διευθυντήν, σπουδάζοντα ἐν Γαλλίᾳ, καὶ ἓνα συντάκτην ἀπολυθέντα. Πρὸς τούτοις εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐργασίας συνετέλεσεν ἡ ἀπασχόλησις τοῦ ἤδη διευθύνοντος τὸ Ἀρχεῖον εἰς τὴν συγκροτουμένην βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας, ἵνα αὕτη ἀρχίσῃ λειτουργοῦσα ἐν τῇ δι' αὐτὴν προωρισμένη μεσημβρινῇ πτέρυγι τῆς Ἀκαδημίας, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε κατεῖχε τὸ Νομισματικὸν μουσεῖον. Ἡ χρησιμοτάτη αὕτη ἐργασία, ἡ ὁποία προπαρασκευάζει τὴν ἐμφάνισιν τῆς πλουσίας βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας, παρηγορεῖ διὰ τὴν μείωσιν τῆς ἄλλης ἀποδόσεως τοῦ Μεσαιωνικοῦ ἀρχείου. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας ἀπαιτοῦνται χρήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ἀκόμη ἡ Ἀκαδημία, οὕτω δὲ καὶ τὸ ἀπαραίτητον τοῦτο ὄργανον τῶν ἐπιστημονικῶν μελετῶν θὰ βραδύνη νὰ λειτουργήσῃ, ἐκτὸς ἐὰν εὐρεθῇ τις φιλογενῆς χορηγὸς ἐκτιμῶν κατ' ἀξίαν τὸ πρᾶγμα.

Δ. Τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἔχει ὡς μόνον ὑπάλληλον τὸν διευθυντήν του, διότι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν διορισμὸν δύο εἰδικῶς σπουδασάντων ἐπιστημόνων. Κατὰ ταῦτα εἶναι ἐπόμενον ὅτι καὶ τοῦ ἀρχείου τούτου ἡ ἐργασία εἶναι πολὺ περιορισμένη καὶ οὐχὶ ποσοτικῶς ἀνταξία τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ. Καὶ ὅμως νομίζομεν ὅτι ἡ σημασία τῆς συναγωγῆς καὶ ἐπεξεργασίας τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου τῆς Ἑλλάδος τοῦλάχιστον,

ᾧφειλε νὰ κινήσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Δικηγορικῶν συλλόγων καὶ παντὸς νομικοῦ σώματος καὶ ταμείου, ὥστε νὰ ἐπισχυθῶσιν αἱ μελέται αὐταί, αἱ ὁποῖαι ἐνέχουσιν ἐθνικώτατον χαρακτῆρα, ἀναμένονται δὲ μετ' ἀδημονίας καὶ παρὰ τοῦ διεθνοῦς νομικοῦ κόσμου.

Παρὰ ταῦτα ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀρχείου δὲν ἔμεινεν ἀργός, ἀλλ' ἀπεδελτίωσε πλείστα ἔντυπα ἔργα καὶ χειρογράφους συλλογὰς ἀπὸ ἀπόψεως ἐθιμικοῦ δικαίου, ὁμοίως δὲ ἐχρησιμοποίησε καὶ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ ἀποφάσεις. Ὁσαύτως καὶ τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους ἢ ἐξέτασις ἐπεσήμανε πλουσίας πηγὰς ἐθιμικοῦ δικαίου, τῶν ὁποίων ἢ πλήρης ἐκμετάλλευσις προϋποθέτει πλείονας ἀντιγραφεῖς. Ὁσαύτως εἶναι ἀνάγκη εὐρυτέρας βοηθητικῆς βιβλιοθήκης καὶ εἰδικῶν νομικῶν περιοδικῶν, ἵνα εὐδοκιμήσῃ τὸ νομικὸν τοῦτο ἀρχεῖον. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἀπαιτεῖται ἐπιτόπιος συλλογικὴ ἐργασία, ἵνα περιωθῆτ' ἡ ἐθιμικὸν δίκαιον. Ἐπείγουσα δὲ εἶναι ἡ ἐργασία αὕτη νῦν ἐν Δωδεκανήσῳ πρὸς συλλογὴν ἐγγράφων καὶ καταγραφὴν τῆς προφορικῆς παραδόσεως.

Καὶ τὸ ἀρχεῖον τοῦτο, ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα, ἀποβλέπουν εἰς τὴν τεκμηρίωσιν τῆς συνεχείας τοῦ ἐθνικοῦ βίου καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, πᾶσα δὲ ἐνίσχυσις ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν σκοπῶν τούτων ἀποβαίνει ἐθνικὸν καθήκον.

Ε. Τὸ Ἑλληνικὸν Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Ἀκαδημίας εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος εὐρυνομένην τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ διὰ τῆς προσκλήσεως ἐνὸς ἀριτοῦ ὑδροβιολογικοῦ σταθμοῦ, εὐρεθέντος ἐν πλήρει ἐξαρτύσει ἐν Ρόδῳ, ἀλλὰ καὶ ὑποστάντος ἱκανὰς ζημίας κατὰ τὸν πόλεμον, πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ὁποίων ἐχρειάσθη τὸ ποσὸν τῶν 15.700.000 δρ., διατεθὲν ὑπὸ τῆς Στρατ. Διοικήσεως Δωδεκανήσου, ὑπὸ τοῦ Δωδεκανησιακοῦ Ὄργανισμοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν Ρόδῳ.

Τὸ Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον παρὰ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ συγκρότησιν ἔχει ἀναπτύξει καὶ τὴν ἐπίζηλον ἱκανότητα πρὸς ἐξεύρεσιν χρημάτων, ἄνευ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἴδρυμα τοῦτο δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ δράσῃ ἐπωφελῶς.

Καὶ παλαιότερον τὸ Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον εἶχε λάβει δωρεὰς συμποσομένης εἰς 10.800.000 δρ. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐδαπάνησε διὰ μὲν τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐν Πειραιῖ Κεντρικοῦ Ὑδροβιολογικοῦ μεγάρου (ἐπαύλεως Σκουλούδη) δρ. 42.500.000 καὶ διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῶν 25.000.000 δραχμῶν.

Οὕτως ἐφωδιασμένον τὸ Ἰνστιτοῦτον καὶ ἐνισχυθὲν σημαντικῶς καὶ ὑπὸ τῆς UNRRA, ἠδυνήθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς θαλασσίας ἐξερευνήσεις αὐτοῦ διὰ τοῦ πετρελαιοκινῆτου «Γλαύκη», περὶ τῶν ὁποίων ἐκτενῶς γράφει ἡ προσεχῶς δημο-

σιενομένη ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων τοῦ Ἰνστιτούτου, λεπτομερῶς μνημονεύουσα καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα. Ἐκ τῆς εὐστόχου ἐργασίας τοῦ Ἰνστιτούτου δορωμένη καὶ ἡ ἐν Ν. Ὑόρκῃ Ἑνωσις τῶν Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν κατέθεσεν ἐκεῖ τὸ ποσὸν τῶν 2.000 δολλαρίων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀλιευτικῆς προσπάθειάς τοῦ ἰδρύματος. Ἐπίσης ὁ κ. Ἀπόστολος Πεζῆς ἐδώρησε τὸ ποσὸν 50 δολλαρίων. Καὶ ξένα δὲ καὶ ἡμέτερα ἰδρύματα ἀπέστειλαν διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου σημαντικὰς σειρὰς εἰδικῶν δημοσιευμάτων.

Παρὰ τοὺς οἰκονομικοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἔτους τούτου τὸ Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον ἠδυνήθη νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐργασίαν του, ἡ ὁποία εἶναι ἀκόμη προπαρασκευαστικὴ διὰ τὴν πρακτικὴν ἀλιευτικὴν ὠφέλειαν, ἀλλὰ σημεῖοι ἐκάστοτε θετικὴν πρόοδον πρὸς εὐρύτερα ἀποτελέσματα. Ὑπάρχουσι βεβαίως πλεῖστοι ἀκόμη ἐλλείψεις εἰς τε εἰδικευμένον προσωπικὸν καὶ εἰς ὄργανα, ἀλλ' ὁ ζῆλος τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Γεν. Ἐπόπτου συναδέλφου κ. Δοκτᾶ θὰ ὑπερπηδήσῃ τὰς δυσκολίας διὰ τὴν πλήρη λειτουργίαν ἐθνωφελεστάτου ἰδρύματος.

Ἡ ἐθνικὴ οἰκονομικὴ δυσπραγία καὶ ἡ σπάνις ἀθλοθεσιῶν περιώρισαν εἰς τὸ μηδὲν καὶ τὰ χρηματικὰ βραβεῖα τῆς Ἀκαδημίας, οὕτω δὲ δὲν θὰ ὑπάρξῃ οὐδὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ποικιλία ἐκεῖνη τῶν βραβείων ἢ ἀναφερομένη εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς ζωῆς καὶ παρορμῶσα εἰς ἐργασίαν καὶ πανελλήνιον ἄμιλλαν, ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς προόδου τῆς χώρας. Ἄλλ' ἵνα μὴ σιγήσῃ παντελῶς ἡ ἀναγνώρισις καὶ μὴ ἐκλίπῃ ἐπιζημίως ἢ ἠθικῇ ἀμοιβῇ τῶν κατὰ τὰς δυσχερεῖς ταύτας περιστάσεις τῆς Πατρίδος πνευματικῶς καὶ ἐθνικῶς ἐργαζομένων, ἡ Ἀκαδημία, καθ' ὃ ἔχει ἐκ τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτῆς δικαίωμα, προσέβη εἰς ἠθικὰς βραβεύσεις περιορισμένου ἀριθμοῦ, ἔχουσα ὑπ' ὄψει οὐ ἡ πατροπαράδοτος Ἑλληνικὴ φιλοτιμία οὐδέποτε ἐπεδίωξε τὸ χρῆμα ὅσον τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἀναγνώρισιν.

Α'. Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει :

1. Βραβεῖον εἰς τὸν Ἱατρικὸν Σύλλογον Ἀθηνῶν, διότι κατὰ τὰς ἀπαισίας ἐκεῖνας ἡμέρας τῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς τῆς χώρας, καθ' ἃς ὁ ἐχθρὸς ἐξαπέλυσε κατὰ τοῦ πληθυσμοῦ φοβερὸν λιμὸν καὶ προεκάλει τοὺς ἀθρόους θανάτους καὶ ἀνήκουστον φθορὰν τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἱατρικὸς Σύλλογος τῶν Ἀθηνῶν ἀπεφάσισε καὶ ὠργάνωσε καταφύγια ἐπείγουσας περιθάλψεως, τὰ ὁποῖα κατὰ μικρὸν ἀνῆλθον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 62, διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Τραπεζῶν καὶ φιλανθρώπων συμπολιτῶν. Εἰς τὰ καταφύγια ταῦτα μετεφέροντο οἱ λιποθυμοῦντες ἢ πίπτοντες ἐξ ἀδυναμίας εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐτύγχανον ἀμέσου περιθάλ-

πρεως δι' επισιτιστικῆς τρονώσεως και ιατρικῆς βοηθείας, οὔτω δὲ ἐσώθησαν πολλοὶ ἀπὸ τοῦ τραγικοῦ θανάτου. Τὴν βοήθειαν ταύτην παρέσχον 864 ιατροὶ και 496 ἀδελφαί, οἰκονόμοι και καθαρίστριαι, ἡ δὲ λειτουργία τῶν καταφυγίων ἐπειγούσης περιθάλψεως διήρκεσεν ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον τριετίαν, καθ' ἣν ἐγένοντο 1.450.000' ἐπισκέψεων, ἐνεβολιάσθησαν δὲ 215.620 ἄτομα. Ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος τῶν Ἀθηνῶν ἔχει πᾶν δικαίωμα εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐξαιρέτου αὐτοῦ ταύτης φιλανθρωποῦ δράσεως. Ἡ πάροδος τοῦ χρόνου δὲν ἔχει ἀφανίσει ἀκόμη τὴν εἰκόνα τῆς ἐθνικῆς ἐκείνης τραγωδίας, καθ' ἣν περισυνελέγοντο ἐκ τῶν ὁδῶν τὰ πτώματα διὰ τῶν κάρρων τῆς καθαριότητος και ἐστοιβάζοντο εἰς τὰ νεκροταφεῖα εἰς ὀμαδικοὺς τάφους πρὸς δόξαν τοῦ νεωτέρου ἀνθρωπισμοῦ. Τὸ βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας ἀπηχῆι γενικωτέρα γνώμην διὰ τὴν εὐεργετικὴν ταύτην δρᾶσιν τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου.

2. Βραβεῖον εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἐνωσιν τῶν Ἀθηνῶν, διότι ἀνασυγκροτηθεῖσα ἐν ἔτει 1945 εἰργάσθη ἔκτοτε μετὰ ζήλου διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ πρασίον διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ και διότι κατέβαλε ἐξαιρέτους προσπαθείας πρὸς ἐξεύρεσιν πόρων και οὔτω κατώρθωσε νὰ παραγάγῃ ἐκ τοῦ φυτωρίου Καισαριανῆς τὸ πρῶτον μὲν 60.000 δενδρυλλίων, νῦν δὲ 200.000, τὰ ὁποῖα και φυτεύει εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην τοῦ Ὑμητιοῦ, τὴν ἐρημοθεῖσαν κατὰ τὴν κατοχὴν.

Ἡ Ἀκαδημία αἰσθάνεται ὑποχρέωσιν νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν πρὸς ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς και ἐξαιρεῖ τὴν σημασίαν τῆς ἐν τῇ κατευθύνσει ταύτῃ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας και κοινῆς συνεργασίας πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν ἐρειπίων οἰασθῆποτε φύσεως. Διὰ τοῦτο και ὁ ἐπίμονος ζήλος τῆς ἀναδασώσεως ὁ ἐπιδειχθεὶς ὑπὸ τῆς Κυρίας Καίτης Ἀργυροπούλου και τῆς Κυρίας Ἀραβαντινοῦ ὡς και ἄλλων Κυριῶν και Κυρίων και μάλιστα τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως κ. Π. Ἀναγνωστοπούλου, ἀποτελεῖ παρήγορον σημεῖον οὐχὶ μόνον τῆς ἀναδασωτικῆς, ἀλλὰ και, γενικώτερον, τῆς ἠθικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, ὡς προϋποθέσεως τῆς ὅλης ἐθνικῆς εὐμαρείας.

Β'. Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων και τῶν Τεχνῶν ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει :

1. Βραβεῖον εἰς τὴν Κυρίαν Ἀθηναῖν Ταρσοῦλη, διὰ τὸν προσφάτως δημοσιευθέντα ἐπ' αὐτῆς ὀγκώδη τόμον τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὴν Ρόδον, τὴν Κάροπαθον, τὴν Κάσον και τὴν Χάλκην και τὰς λαογραφικὰς και ἄλλας ἰδιορρυθμίας τῶν νήσων τούτων τῆς πολυποθήτου Δωδεκανήσου, τῆς ὁποίας οἱ περιλάμπροι ἐθνικοὶ ἀγῶνες τῆς πατρίδος ἐπέτυχον τὴν ἀπελευθέρωσιν. Τὸ βιβλίον τοῦτο, εἶναι

ὁ πρῶτος ἐκ τῶν τριῶν τόμων τῆς Δωδεκανήσου, εἶναι δὲ ἄξια ἐγκωμίου ἢ συγγραφεύς, διότι ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευσεν εἰς τὴν ἀπολυτρωθεῖσαν Δωδεκάνησον καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν δυσχερειῶν καί, ἐνίστε, κινδύνων ἐπεδόθη εἰς τὸ πατριωτικώτατον αὐτῆς ἔργον, δεῖγμα καὶ τοῦτο τῆς θερμοτάτης στοργῆς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος πρὸς τὸ τεμάχιον ἐκεῖνο τῆς ἀνακτηθείσης γησίας Ἑλλάδος.

Ἡ ζωηρὰ περιγραφή τοῦ πραγματικοῦ καὶ τοῦ ψυχικοῦ τῆς Δωδεκανήσου βίου, καθισταμένη ἀπὲρ διὰ μυρίων ἱστορογραφημάτων καὶ εἰκόνων, ὡς καὶ διὰ τῆς παραθέσεως ἀφθόνων μνημείων τῆς μούσης τοῦ λαοῦ, παρέχει ὄραϊαν καὶ παραστατικὴν εἰκόνα τοῦ Δωδεκανήσιακοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τόσους αἰῶνας παραμένων ἀπεσπασμένος ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας διετήρησεν ἀλώβητον τὴν τοπικὴν του ἰδιορρυθμίαν καὶ ἀπαρασάλευτον τὴν ἐθνικὴν του συνείδησιν παρὰ πᾶσαν ἐχθρικὴν ἀπόπειραν, οὕτω δὲ ἀπέβη ἀδιάφευτος μάρτυς τῆς αἰωνιότητος τῆς φυλῆς καὶ ἀκλόνητος φορεὺς τῶν ἀκαταλύτων Ἑλληνικῶν ἰδανικῶν.

Τοιούτων σκέψεων ἐθνικῶν τὴν ἀφορμὴν παρέχει ὁ πολυτελής οὗτος πρῶτος τόμος τῶν Δωδεκανήσεων, διότι καὶ αὐτὸς εἶναι προῖον πατριωτικῆς ψυχῆς καὶ ἐθνικῆς πίστεως, τῆς αὐτῆς ψυχῆς καὶ πίστεως, ἣ ὁποία ἐνέπνευσε τὴν εὐγενῆ συγγραφέα καὶ εἰς τὰ ἄλλα πολλαπλᾶ προηγούμενα αὐτῆς ἐθνικὰ δημοσιεύματα.

2. Βραβεῖον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία καὶ εἰς τὸν ἐν Καίρῳ διαμένοντα κ. Σταῦρον Σταυρινὸν ἀπὸ πολλῶν εἰῶν ἐκδότην τῆς «*Semaine Egyptienne*» διὰ τὴν λογοτεχνικὴν καὶ τὴν καθ' ὄλου ἐθνικὴν αὐτοῦ δραῖσιν ἐν Αἰγύπτῳ. Ὁ κ. Σταυρινὸς διὰ τοῦ εὐρύτατα διαδεδομένου Γαλλικοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ ἀπέβη πρωτεργάτης τῆς διαδόσεως καὶ τῆς συγχρόνου πνευματικῆς Ἑλλάδος ἐν μέσῳ ἁλλοδαποῦ περιβάλλοντος, συνετέλεσε δὲ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν Ἑλληνοαιγυπτιακῶν σχέσεων, ἀλλὰ καὶ περαιτέρω εἰς τὴν γνωριμίαν τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ παντοίων ἄλλων Ἑλληνικῶν ζητημάτων καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς ἄλλας χώρας. Ἡ ἐδραιωθεῖσα φήμη τοῦ περιοδικοῦ τούτου, προσεῖλκυσε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν συνεργασίαν ἐπιφανῶν Γάλλων λογοτεχνῶν καὶ ἐπιστημόνων, οὕτω δὲ ἀπέβη ἡ *Semaine Egyptienne* ἀσφαλὲς ὄργανον τῆς διαδόσεως καὶ τῆς ἐκλεκτῆς Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας. Καὶ ὁ Παπαδιαμάντης καὶ ὁ Καρκαβίτσας καὶ ὁ Παλαμᾶς καὶ ὁ Ξενοπούλος καὶ ὁ Γρυπάρης καὶ ὁ Δροσίνης καὶ ὁ Πορφύρας καὶ ὁ Μελάς καὶ ἄλλοι ἐγνωρίσθησαν εἰς τὸ γαλλόφωνον κοινὸν διὰ μεταφράσεων καὶ ἀναλύσεων τῶν ἔργων αὐτῶν.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ κ. Σταῦρος Σταυρινὸς ἐτιμήθη διὰ χρυσοῦ μεταλλίου ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, εἶναι δὲ καὶ ἀνάπηρος τῶν πολέμων 1912 καὶ 13, εἰς τοὺς ὁποίους προσέτρεξεν ἐθελοντής, ἅτε μὴ ὑπέχων στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν.

3. Βραβεῖον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱατρὸν κ. Παῦλον Γνευτὸν διὰ τὴν λογοτεχνικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν.

Ὁ κ. Παῦλος Γνευτός, Ῥόδιος τὴν καταγωγὴν, ἐγκατεστημένος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, παρὰ τὸ ἱατρικόν του ἐπάγγελμα, ἠσχολήθη εὐστόχως καὶ περὶ τὴν ποίησιν καὶ τὴν λογοτεχνίαν, ἐδημοσίευσεν δὲ κατὰ καιροὺς ποιητικὰς συλλογὰς, τὰ «Ἐσπερινά», ποιήματα ἀκράτου λυρισμοῦ, καὶ τὰς «Μυστικὰς λειτουργίας» ποιήματα φιλοσοφούσης μούσης. Ἀλλ' ἀξιόλογοι εἶναι πρὸς τούτους αἱ ὠραῖαι μεταφράσεις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ξένων ποιημάτων, αἱ ὁποῖα ἐξεδόθησαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐὲν ἴλῦρα» καὶ περιλαμβάνουν καὶ Γκαῖτε καὶ Οὐλαντ καὶ Χάιτε καὶ Νίτσε καὶ Ἑρεντιὰ καὶ Σουλλὺ Προυντὼμ καὶ Ζὰν Μωρεάς. Πρὸς τούτους ὁ Ῥόδιος ἱατρὸς ἐξέδωκε τῷ 1926 «Συλλογὴν δημοτικῶν ᾠσμάτων τῆς Ῥόδου», διὰ τὰ ὁποῖα, ὡς λέγει ὁ ἴδιος, ἠσθάνθη, ὅτε τὸ πρῶτον εἶχεν ἀκούσει αὐτά, τὰς δονήσεις ἀγνώστων δι' αὐτὸν ἔως τότε παλμῶν.

Ἡ Ἀκαδημία βραβεύει εὐχαρίστως τὸν Δωδεκανήσιον ἱατρὸν διὰ τὸ λογοτεχνικόν του ἔργον καὶ τὴν πατριωτικὴν του προήν.

Γ'. Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει:

1. Βραβεῖον εἰς τὴν ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. Βασιλείσης Φρειδερίκης τελοῦσαν «Φανέλλαν τοῦ Στρατιώτου» διὰ τὰς, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, μερίστας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τοὺς μαχομένους στρατιώτας ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1938 ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον. Πέραν τοῦ ἑκατομμυρίου μάλλινα εἶδη ἐστάλησαν εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον, κατὰ δὲ τὴν κατοχὴν διενεμήθησαν καὶ ἄλλαι διακόσιαι ἐβδομήκοντα χιλιάδες τεμαχίων εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ πολέμου καὶ τῶν θυμάτων τῶν ἐπιδρομῶν. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἐξακολουθούσης τῆς ταραχῆς τοῦ ἔθνους καὶ ἐπελθόντος τοῦ ἀκηρύκτου ἐμφυλίου καὶ ἔξωθεν ὑποδανλιζομένου πολέμου, εἰς τὴν ἀρωγὴν πρὸς τοὺς στρατιώτας προστίθεται νέον καθῆκον εἰς τὴν «Φανέλλαν», ἡ ἐπιτακτικὴ φροντίς διὰ τοὺς ἀνταρτοπλήκτους. Τεσσαράκοντα χιλιάδες ἀτομικῶν δεμάτων μετὰ μαλλίνων εἰδῶν διεβιάσθησαν εἰς τὸν στρατὸν ὡς καὶ 450.000 κνίτων σιγαρέτων, διὰ δὲ τοὺς πυροπαθεῖς καὶ ἀνταρτοπλήκτους τῆς ὑπαίθρου διέθεσε μέχρι τέλους Ἰουνίου τοῦ 1947 τετρακοσίας ἐνενήκοντα ἐννέα χιλιάδας ἐξακόσια δύο τεμάχια εἰδῶν ἐπενδύσεως καὶ ὑποδήσεως, προερχομένων ἐκ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἐράνου τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσης συνολικῆς ἀξίας δύο δισεκατομμυρίων ἑκατὸν ἐξήκοντα τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἀλλὰ τὸ ἔργον δὲν ἐτελείωσε καὶ ἡ

Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου ἐξακολουθεῖ ἀνευδότης τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς μερίμναν ἐνισχυθεῖσα ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τοῦ πανελληνίου νέου ἐράνου, τὸν ὁποῖον προεκάλεσεν ἡ μεγαλεπήβολος πρὸς τῆς λαοφιλήτου Βασιλίσσης, ἡ Ὅποια ἐνσαρκώνει τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους, καὶ διὰ τοῦ προσωπικοῦ Αὐτῆς παραδείγματος παρορμᾷ εἰς ταχεῖαν καὶ ἔγκαιρον δρᾶσιν.

Ἡ Ἀκαδημία ἀποβλέπουσα εἰς τὴν πατριωτικωτάτην ταύτην δρᾶσιν τῆς « Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου » ἔχουσα δὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀνυπολογίστου ἠθικῆς ἀξίας τοῦ ἔργου διὰ τὴν συνολικὴν ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην ἀμάχων τε καὶ μαχομένων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγῶνι τῆς Πατρίδος, ἀπένευμε τὸ βραβεῖον ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς ἀπαίτησιν τοῦ ἔθνους ὀλοκλήρου.

2. Βραβεῖον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία καὶ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦντα « Σύνδεσμον προστασίας παιδίων », ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1923 ἰδρύσεως αὐτοῦ δρᾷ πολυσχιδῶς ἐθνωφελέστατα, παρέχων παντοίαν ἠθικὴν καὶ ὕλην ὑποστήριξιν εἰς παιδιὰ ἀπόρων οἰκογενειῶν.

Ὁ Σύνδεσμος τηρεῖ πλήρες ἀρχεῖον οἰκογενειῶν ἐξηκριβωμένως ἀπόρων, ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν καὶ ἀποστέλλει ἀσθενῆ παιδιὰ εἰς νοσοκομεῖα, ἀναρρωτήρια καὶ ἐξοχάς, χορηγεῖ φάρμακα καὶ συμπληρωματικὰ τροφάς, εἶδη ρουχισμοῦ, σχολικὰ βιβλία, γραφικὴν ὕλην καὶ ἄλλα εἶδη, ἐξευρίσκει ἐργασίαν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὰ παιδιὰ καὶ ἐν γένει προσπαθεῖ παντοιοτρόπως, ὅπως ἀνακουφίσῃ τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ἀπορίαν.

Τμήματα τοῦ Συνδέσμου 1^{ον}) τὸ Ἔργαστήριον τῶν ἐθελοντῶν κυριῶν κατασκευάζει χειροτεχνήματα διὰ τῶν μελῶν του καὶ ἐκποιεῖ ταῦτα ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου. 2^{ον}) ἡ « Μέλισσα » κατασκευάζει διὰ τῶν μελῶν του ρουχισμὸν διὰ βρέφη καὶ παιδιὰ ἀπόρων οἰκογενειῶν. 3^{ον}) τμήμα, τὸ « γάλα τοῦ παιδιοῦ », παρέχει γάλα εἰς βρέφη καὶ ἀσθενῆ παιδιὰ, ἔδρασε δὲ καιρῶς κατὰ τὴν κατοχὴν. Τὸ 4^{ον} τμήμα « οὐσσίτιον τῶν ἀσθενῶν παιδίων » ἔδρασεν ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ λειτουργήσαντα σχολικὰ συσσίτια, διὰ τὰ ἀσθενῆ παιδιὰ ἀπὸ 2 ἐτῶν μέχρι 18, τὰ ὁποῖα καὶ ἱατρικῶς παρηκολούθησε κατὰ τὰ ἔτη 1940-1942. Τὸ 5^{ον} τμήμα ἡ « σοῦπα τοῦ παιδιοῦ » κατὰ τὰ ἔτη 1940-44 ἤλθεν ἀρωγὸν εἰς 28.000 παιδίων εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ.

Ἀπὸ τοῦ 1936 ὁ Σύνδεσμος διατηρεῖ τὴν « Παιδικὴν ἐστίαν », ἐν τῇ ὁποίᾳ περιβάλλονται καὶ μορφώνονται τὰ παιδιὰ τῶν φυλακισμένων γυναικῶν τῶν φυλακῶν Ἀβέρωφ, τῆς μερίμνης ταύτης καθιερωθείσης καὶ διὰ τοῦ Ν. 860 τοῦ 1937.

Ἀπὸ τοῦ 1937 ὁ αὐτὸς Σύνδεσμος διατηρεῖ τὴν « Παιδικὴν φωλιάν » εἰς ἰδιόκτητον οἰκοδομὴν μετὰ πενκοφύτου περιοχῆς 15.000 τετρ. μέτρων ἐν Χολαργῷ.

Ἡ « Παιδικὴ φωλιά » εἶναι νηπιακὸν προληπτικὸν θεραπευτήριον καὶ ἀναρρωτήριον διὰ παιδιὰ 3-7 ἐτῶν, ἔχοντα ἀνάγκην τονώσεως δι' ἀδερνοπάθειαν ἢ ἄλλας αἰτίας. Ὡσαύτως ὁ Σύνδεσμος οὗτος ἔχει ἤδη ἰδρύσει τὴν πρώτην « Παιδικὴν Λέσχην » ἐν Γούβα πρὸς ἐξωσχολικὴν ἀπασχόλησιν τῶν παιδιῶν.

Ἡ εὐεργετικὴ καθ' ὅλον δρᾶσις τοῦ Συνδέσμου ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν καὶ ξένων ὀργανώσεων ὡς καὶ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως, οὗτω δὲ ὁ παρόμοιος Σκωτικὸς σύνδεσμος θέλει ἀνεγείρει ἴδιον περιπτερον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς Παιδικῆς Φωλιάς, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον Προνοίας θέλει δαπανήσῃ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς Παιδικῆς φωλιάς. Θὰ ἦτο μακρὸς ὁ λόγος, ἐὰν ἠθέλομεν εἰσελθεῖ εἰς λεπτομερείας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἤδη ἐκτεθέντα εἶναι ἐπαρκῆ, ὅπως δικαιολογήσωσι πλήρως τὸ βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας, ἢ ὅποια δὲν ἀποβλέπει μόνον εἰς ἔγκρισιν τοῦ μέχρι τοῦδε συντελεσθέντος λαμπροῦ ἔργου τοῦ Συνδέσμου προστασίας παιδιῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τούτου πρὸς ἐπέκτασιν τῆς εὐεργετικῆς του ἀποστολῆς τῆς ἐξαιρέτως τιμώσης πάντας τοὺς συντελοῦντας εἰς αὐτήν.

3. Βραβεῖον ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία μετὰ θάνατον εἰς μίαν ἡρώϊδα, τὴν Λέλαν Νικολάου Καραγιάννη, ἵνα στεφανώσῃ τὴν μνήμην αὐτῆς καὶ προβάλῃ τὸ ὄνομα αὐτῆς ὡς σύμβολον τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ὡς τίτλον τῶν γησιῶν Ἑλληνίδων.

Γεννηθεῖσα ἐν Αἰμῆ τῆς Εὐβοίας καὶ ἔλκουσα τὸ γένος ἐκ Σπετσῶν καὶ δὴ ἐκ τῆς ἡρωϊκῆς οἰκογενείας τῆς Λασκαρίνας Μπομπουλίνας δὲν διέψευσε τὴν καταγωγὴν αὐτῆς, ἀλλ' ἐργάντωσε τὸ ζῶπυρον τοῦ ἔρωτος τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ κατὰ τῶν τυράννων ἀγῶνος καὶ μὴ συλλογισθεῖσα μήτε σύζυγον μήτε τὰ ἐπὶ τῆς τέκνα, τὰ συναγωνισθέντα μετ' αὐτῆς, ἔπεσεν ὑπὸ τὰ τυραννικὰ βλήματα ὡς ὑπερτάτη θυσία εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὰς εὐγενεῖς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους.

Ἄμα τῇ κηρύξει τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου ἀποστέλλει τὰς δύο πρεσβυτέρας τῆς θυγατέρας εἰς τὸ μέτωπον ὡς διπλωματούχους ἀδελφὰς νοσοκόμους. Ἄλλ' ἢ φιλοπατρία αὐτῆς ἐκδηλοῦται ἐντονος ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς κατοχῆς, ὅτε ἡ Λέλα Καραγιάννη συγκροτεῖ ὀργανῶσιν ἀποκρύψεως καὶ φηγαδεύσεως Βρετανῶν καὶ ἄλλων συμμάχων στρατιωτικῶν, ἀποκοπέντων ἀπὸ τῶν μονάδων αὐτῶν καὶ παραμεινάντων ἐν Ἀθήναις.

Ἡ σύλληψις τοῦ Ἀυστραλοῦ Τζῶν Οὐίλσον ἀπεκάλυψε τὴν ὀργάνωσιν καὶ προεκάλεσε τὴν σύλληψιν τῶν τριῶν τέκνων τῆς Καραγιάννη, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀπεθάρρυνε τὴν μητέρα, ἢ ὅποια τοῦναντίον ὠργάνωσε πολὺπλοκον δίκτυον περιθάλψεως καὶ διαφυγῆς τῶν συμμάχων, καὶ κατώρθωσε νὰ σώσῃ ὑπερεκατὸν συμμάχους στρατιωτικούς. Ἐν τῷ μεταξὺ σὺλλαμβάνεται καὶ αὐτὴ καὶ ὁ σύζυγός της ὑπὸ

τῶν Ἰταλῶν, ἀλλὰ διαλυθέντος τοῦ καταφυγίου οὐδεὶς τῶν ἀποκρυπτομένων συνελήφθη. Καὶ ἐν τῇ φυλακῇ εὐρισκομένη δαπανᾷ ἐξ ἰδίων πρὸς ἐπισοπισμὸν τῶν συνεργατῶν αὐτῆς καὶ τῶν προστατευομένων της, ἵνα δὲ σώσῃ τὸν σύζυγόν της δίδει τὸ πατρικὸν της ὄνομα καὶ βεβαιοῖ ὅτι τελεῖ ἐν διαστάσει πρὸς αὐτὸν ὅστις οὕτω καὶ ἀπαλλάσσεται διὰ βουλευμάτος μετὰ δέμηνον, ὥστε νὰ κατορθώσῃ καὶ αὐτὸς ἔπειτα, νὰ ἀπαλλάξῃ καὶ αὐτὴν μετὰ ἐπτάμηνον φυλάκιον.

Ἐκτοτε ἀρχίζει νέα ὀργάνωσις ἀντικατασκοπείας ἔχουσα ἱκανοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς συνεργάτας, ὑπεισελθόντας εἰς πάσας τὰς ἐχθρικὰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας καὶ συλλέξαντας πολυτιμοτάτας διὰ τοὺς συμμάχους ἡμῶν πληροφορίας, μεταδιδόμενας ἐκάστοτε διὰ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν ὀργανώσεων.

Τοῦ δικτύου τῆς ὀργανώσεως μετέσχον ἐνεργῶς ὁ σύζυγος καὶ τὰ ἐξ τέκνα αὐτῆς, οὐδέποτε δὲ ἐδέχθησαν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν παρ' οὐδεὶός, ἀλλ' ἐδαπάνησαν ἐξ ἰδίων, τῆς μητρὸς ἐκποισίας ἅπαντα τὰ κοσμήματα αὐτῆς.

Καταδοθειῶν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς ἡ ἥρωὶς Καραγιάννη συλλαμβάνεται τῇ 11 Ἰουλίου τοῦ 1944, ἀσθενοῦσα ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καὶ ἐγκλείεται μετὰ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην νύκτα συλληφθέντων πέντε τέκνων της εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Χαϊδαρίου, ὅπου παρὰ τὰ ἐπιβληθέντα βασανιστήρια οὐδὲν ὁμολόγησαν, ἀλλ' ἐπέδειξαν προεξαρχούσης τῆς ἡρωίδος μητρὸς ἀφάνταστον θάρρος. Δὲν ἐδίστασε δὲ ἡ γενναία αὕτη Ἑλληνὶς καὶ νὰ ῥαπίσῃ τὸν ἀνακριτὴν τῶν S. S. καὶ νὰ ὑποστῇ καρτερικῶς καὶ μετ' ἐπιμόνου σιωπῆς τὰς πιέσεις καὶ τὰς γνωστὰς βασάνους τῶν βαρβάρων ἐκείνων διὰ νὰ σώσῃ ἐκ βεβαίου θανάτου συνεργάτας της καὶ ἀνωτάτους ἀξιωματικοὺς ἀναμειγμένους εἰς τὸ πατριωτικὸν τοῦτο ἔργον, ἀλλὰ δὲν ἀπέφυγε τὴν εἰς θάνατον καταδίκην οὔτε ἑαυτῆς οὔτε τῶν τεσσάρων αὐτῆς τέκνων, καὶ ἐξετελέσθη τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1944 μετ' ἄλλων πέντε συνεργατριῶν αὐτῆς, ἀφοῦ ἔσυρε μετ' αὐτῶν τὸν χορὸν τοῦ Ζαλόγγου. Τὰ τέκνα της ἐσώθησαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς των, φυγαδευθέντα ὑπὸ τῶν δεκασθέντων δεσμοφυλάκων.

Τοιοῦτο μνημεῖον Ἑλληνικῆς φιλοπατρίας, ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας εἶχε καθῆκον νὰ βραβεύσῃ ἡ Ἀκαδημία διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν μορφήν τῆς ὑπερόχου ταύτης Ἑλληνίδος σύμβολον τῶν ἐθνικοφρόνων γυναικῶν καὶ γνώμονα τῆς ἐθνικῆς ἀνατροφῆς τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ἐν ταῦτῳ δὲ καὶ πηγὴν αἰσιοδοξίας διὰ τὸ μέλλον τῆς ἱστορικῆς ἡμῶν Πατρίδος. Ὁ Σοφοκλῆς εἶπεν : « Ἡ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χροῖ ». Ἡ Λέλα Καραγιάννη ἐπραγματοποίησεν ἀμφοτέρωτα.

Εὐλογημένη αὐτῆς ἡ μνήμη εἰς τὸν αἰῶνα!

Με τοιοῦτον ἐθνικὸν ἀπολογισμὸν κλείομεν τὴν λογοδοσίαν τοῦ ἔτους 1947,

κατὰ τὸ ὅποιον καὶ ἡ Σύγκλητος καὶ ἡ ὀλομέλεια καὶ οἱ λαμπροὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀκαδημίας ὀλοφύχως εἰργάσθησαν ὑπὲρ τῆς εὐδοώσεως τοῦ ἔργου τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἐστίας κατὰ τὰς δυσκόλους ἡμέρας τῆς πατρίδος, ἡ ὁποία φέρει ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς τὸν πολιτισμὸν ὑπερτεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν καὶ κατέχει ἀστείρευτον πηγὴν ὑψηλῶν διδαγμάτων ἐμπνεόντων δρᾶσιν καὶ αἰσιοδοξίαν.